

Žaloba podaná dne 30. prosince 2025 – PC v. Komise

(Věc T-905/25)

(C/2026/1078)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: PC (zástupci: S. Orlandi, advokát)

Žalovaní: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ze dne 24. dubna 2025 o výpočtu výše důchodu žalobce,
- uložil Evropské komisi, aby mu zaplatila úroky z prodlení z dlužných částek, stanovené na základě úrokové sazby uplatňované ECB pro její hlavní refinanční operace a platné v první den měsíce splatnosti platby, zvýšené o 3,5 procentního bodu,
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři důvody.

1. První žalobní důvod vychází z nerespektování překážky věci pravomocně rozsouzené a porušení článku 8 pracovního řádu ostatních zaměstnanců.
 - Napadené rozhodnutí nerespektuje závazné účinky rozsudku ze dne 15. září 2011, Bennett a další v. OHIM (F-102/09, EU:F:2011:138), který konstatoval zneužívající povahu využití smlouvy pomocného zaměstnance vložené mezi smlouvy dočasného zaměstnance a stanovil změnu této smlouvy na smlouvu dočasného zaměstnance na dobu neurčitou.
 - Tím, že administrativa považuje toto období za přerušení účasti v důchodovém systému, zachovává účinky zneužití práva v rozporu s článkem 8 pracovního řádu a s překážkou věci pravomocně rozsouzené.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení rozhodnutí Úřadu pro správu a vyplácení individuálních nároků (dále jen „PMO“) ze dne 15. listopadu 2010 a zásady právní jistoty.
 - Smlouvy pomocných zaměstnanců v období od 16. října 2004 do 31. května 2005 byly v plném rozsahu uznány rozhodnutím PMO (správní akt zakládající práva), které výslovně stanoví, že toto období se pro účely důchodu považuje za dobu odpracovanou v postavení dočasného zaměstnance a v plném rozsahu započtenou do unijního důchodového systému.
 - Zpochybnění tohoto započtení o téměř patnáct let později při výpočtu výše důchodu porušuje zásadu právní jistoty, ochranu legitimního očekávání a ustálenou judikaturu týkající se zpětvzetí aktů zakládajících práva.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení článku 21 přílohy XIII služebního řádu úředníků Evropské unie a zásady rovného zacházení.
 - Tím, že administrativa nesprávně konstatovala přerušení účasti v důchodovém systému, porušila rozhodující kritérium zakotvené rozsudkem ze dne 15. prosince 2022, Picard v. Komise (C-366/21 P, EU:C:2022:984), a sice kontinuitu příspěvků do unijního důchodového systému.
 - Toto pochybení vede k neodůvodněnému použití poreformní míry nabývání nároků na důchod (1,9 %) a k nepříznivému zacházení s žalobcem ve srovnání s ostatními zaměstnanci, kteří nastoupili do služby před 1. květnem 2004, což je v rozporu se zásadou rovného zacházení.